

כלומר, מספר היחידות ה"צ'כיות" צריך להיות גדול ב-30% לערך ממספר היחידות ה"גרמניות", כדי ששני הכוחות יהיו "שוי עוצמה".

לסיכום

בדיון זה הראנו דרך למדידת ערך הגורם האנושי — והשוונו גורם זה, בהתגלותו בחברות בעלות תכונות וצביון שונים. נדמה לי, שמדידה זו של ערך הגורם האנושי נתנה לנו, אגב הנסיון לברר את מושגיה, את האפשרות לפתור את הבעיה של יחסי כוחות בקרב ההיתקלות, כאשר שני הכוחות מפעילים ציוד השווה בתכונותיו המבצעיות ופועלים בתנאי זירה שווים; אך כיצד נטפל בבעיית יחסי הכוחות, כאשר אחד הכוחות הוא בהגנה, והאחר בהתקפה; כלומר, במקרים בהם תנאי הפעולה של שני הכוחות אינם שווים? ברור, שבעיה זו מצריכה דיון נפרד; דיון, אשר בו יובהרו השפעותיהם של תנאי הפעולה השונים על מושג ה"אש היעילה היחידתית" של כל כוח.

היעילה היחידתית של כוח אחד (X_1) בריבוע מספר יחידותיו של הכוח (A^2) שווה למכפלה של תפוקת-האש היעילה היחידתית של הכוח השני (X_2) בריבוע מספר יחידותיו של הכוח (B^2). כשנציג את הערכים X_1 ו- X_2 בנוסחה דלעיל, נקבל:

$$CM \psi_2 B^2 = CM \psi_1 X^2$$

$$\text{וכשנחלק את התוצאה ב-} CM \text{ נקבל: } \psi_2 B^2 = \psi_1 A^2$$

לשם המחשה, נבדוק עתה מה צריך להיות, בקרב ההיתקלות, היחס בין מספר היחידות של, נאמר, כוח צבאי צ'כי — A — למספר היחידות של כוח צבאי גרמני — B — בתנאים שהונחו לעיל, בכדי ששני הכוחות יהיו שוי-עוצמה.

בטבלה מס' 2 אנו מוצאים $\psi_1 = 23.3$, $\psi_2 = 36.9$; ולכן:

$$\frac{A^2}{B^2} = \frac{36.9}{23.3} = 1.6$$

$$\frac{A}{B} = \sqrt{1.6} = 1.3$$

$36.9 B^2 = 23.3 A^2$; ומכאן נוכל עתה לחשב את יחסי-הכוחות:

מה חדש בשכר, מערכות

שלוש פנים בספרו של מיר א. ו. סאנסון "רוח המרגלים בקהיר", שיצא עתה לאור על-ידי "מערכות". ראשית-כל — כשמו כן הוא. זהו סיפורו של איש-הריגול-הנגדי המובהק: בריטי, אך יליד-קהיר, אשר אף את השכלתו קיבל, בחלקה, באותה עיר; והערבית והצרפתית היו כלשון-אמו לו — מבלי להזכיר כבר את רהיטות-דיבורו ביונית ובאיטלקית" (כרשום על עטיפת-ספרו). כקצין-בטחון-השדה הראשי במלחמת-העולם השניה, נשא סאנסון בעול כבד-במיוחד של תפקידי ריגול-נגדי. מתגלית לפנינו היריעה הכפולה: "הטכניקה", השנונה והמפולפלת — ועם זאת תכליתית ומחמירה בדרישותיה — של מלאכה זו באשר-היא; והנופך המיוחד — מערבולת המגמות, הדמויות והמזימות של קהיר בשנים ההן. שיא-פעלו של סאנסון מבחינה "מקצועית" היה תפיסת הסוכן הגרמני הידוע הנס אפלטון שהוחדר לקהיר בשליחות רומל (וזכה שם לאהדה ולסיוע לא-מעטים מצד חוגים מצריים שונים).

שנית — זוהי הצצה שאינה מזדמנת לעתים קרובות, אשר אמנם אינה מקיפה דיה — אך תמורת זאת מגלה היא פינות ומצבים מתוך נבכי-הפנים של מרכז מזרח-תיכוני גדול זה, על רקעו הכפול, המצרי-העממי והבין-לאומי-הלבנטיני, ועל המניעים והניגודים של זרמים, קבוצות ופרטים, אשר נשתזרו במפתו המדינית המנומרת.

שלישית — מצוי בספר-זכרונות זה "מפגש" בין כותב הדברים — בתפקידו כשומר-שלומו של המיניסטר-התושב הבריטי של אז במזרח-התיכון, הלורד מוין — לבין אנשי ארגון ה"לח"י", שבאו מארץ-ישראל בשליחות מפורשת להרגו. גם צד זה שבספר מוצג ומסופר באופן "מקצועי", ודאי לא מתוך יחס מיוחד של אהדה לשאיפותיהם של היהודים, אלא בראש-וראשונה מתוך שיקוליו ותפישת-החובותיו של איש השירות-הבטחוני, אשר הוטל עליו לאבטח את נציג ממלכתו.

